

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
Λ3 ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Παρασκευή 27 Οκτωβρίου 2006

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
THESSALONIKI STATE SYMPHONY ORCHESTRA

Καλλιτεχνικός Διευθυντής
Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης
Μύρων Μιχαηλίδης

Ειδικό Ταμείο Οργάνωσης Συναυλιών (Ε.Τ.Ο.Σ.)

Πρόεδρος
Βασίλης Γάκης

Αντιπρόεδρος
Κωνσταντίνος Καλαϊτζής

Μέλη
Θεοφάνης Καραγιώργος
Στέλλα Μπότζα
Ευσταθία Μαυρίδου-Γκουτζίκα

© Νώντας Στυλιανίδης

Συντονισμός - Επιμέλεια Ύλης:
Λίνα Μυλωνάκη
Μουσικολογική Επιμέλεια:
Evelin Voigtmann

Σχεδιασμός εντύπου:
motley co.
Φίλμ - Εκτυπώσεις:
Κουρτίδου-Μυλαράκης
Φωτογραφίες Κ.Ο.Θ.
Νώντας Στυλιανίδης

Παρασκευή 27 Οκτωβρίου

Μέγαρο Μουσικής Θεσσαλονίκης

ΩΡΑ ΕΝΑΡΞΗΣ: 21.00

Anton Bruckner (1824-1896)

Συμφωνία αρ.9 σε ρε ελάσσονα

*σε πρώτη πανελλήνια εκτέλεση από την Κ.Ο.Θ.
η ολοκληρωμένη εκδοχή του 4ου μέρους (Finale)*

- I. Feierlich, misterioso (25')*
- II. Scherzo (Bewegt, lebhaft) (12')*
- III. Adagio (Langsam, feierlich) (22')*
- IV. Finale (25')*

Κάρολος Τρικολίδης
διευθυντής ορχήστρας

*****
King George Palace
ATHENS
Signature Hotel

*****
NY ATHENS PLAZA
ATHENS

*****
PLAZA SPA SUITES
ATHYMFNO-CRYS

*****
LARISSA IMPERIAL
LARISSA

*****
ATHENS IMPERIAL
ATHENS
Signature Hotel

*****
Baby Grand
ATHENS

*****
EGNATIA GRAND
ALEXANDROUPOLI

*****
ASTIR HOTEL
ALEXANDROUPOLI

*****
Grand O Hotel
ATHENS

*****
ACROPOL
ATHENS

*****
Filoxenia
KALAMATA

*****
SHERATON SOFIA
BALEAN HOTEL & CASINO
BULGARIA

*****
VOULAGMENI SUITES
ATHENS

*****
HAZARDONA PALACE
THESSALONIKI
Signature Hotel

*****
C · L · A · S · S · I · C · A · L
HOTELS

N. DASKALANTONAKIS GROUP

www.classicalhotels.com

Central reservations: 801 801 70 70

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης είναι ένα από τα δύο σημαντικότερα συμφωνικά σχήματα της Ελλάδας. Το ρεπερτόριο που περιλαμβάνεται στο πρόγραμμά της ξεκινά από τη μουσική μπαρόκ και φθάνει μέχρι τις πρωτοποριακές συνθέσεις του 21ου αιώνα.

Ιδρύθηκε το 1959 από τον Έλληνα μουσουργό Σόλωνα Μιχαηλίδη και κρατικοποιήθηκε το 1969. Πολλοί και σημαντικοί Έλληνες καλλιτέχνες ανέλαβαν τη διευθυντική «σκυτάλη» της. Πρώτος ο ιδρυτής της και στη συνέχεια ο Γεώργιος Θυμής, ο Άλκης Μπαλτάς, ο Κάρολος Τρικολίδης, ο Κοσμάς Γαλιλαίας, ο Κωνσταντίνος Πατσαλίδης, ο Λεωνίδας Καβάκος και ο Μίκης Μιχαηλίδης. Σήμερα ο αριθμός των μελών της ορχήστρας ανέρχεται στους εκατό περίπου μουσικούς, με διευθυντή τον αρχιμουσικό Μύρωνα Μιχαηλίδη.

Πέρα από τις τακτικές συμφωνικές της συναυλίες, καλύπτει ένα ευρύ φάσμα καινοτόμων καλλιτεχνικών δραστηριοτήτων, πραγματοποιώντας τακτικά παραστάσεις όπερας, μπαλέτου, με συνοδεία βωβού κινηματογράφου, κ.ά. Στο πλαίσιο της διαμόρφωσης του μελλοντικού φιλόμουσου κοινού εντάσσεται η έντονη δραστηριότητά της με εκπαιδευτικές συναυλίες για παιδιά, νέους και όλη την οικογένεια.

Ένας από τους βασικούς στόχους της ορχήστρας είναι η προβολή της ελληνικής μουσικής παρακαταθήκης με την παρουσίαση πολλών πρώτων εκτελέσεων πανελληνίως και παγκοσμίως. Στο ίδιο πλαίσιο εντάσσεται και η προώθηση νέων καλλιτεχνών, πολλοί από τους οποίους σήμερα είναι καταξιωμένοι στην ελληνική και διεθνή μουσική σκηνή. Πρωτοπορώντας στον ελληνικό μουσικό χώρο, ηχογραφεί με διεθνούς κύρους δισκογραφικές εταιρείες, όπως η BIS και η NAXOS. Στον κατάλογο των Ελλήνων και ξένων αρχιμουσικών και σολιστ που έχουν συμπράξει με την Κ.Ο.Θ. συμπεριλαμβάνεται ένας μεγάλος αριθμός διάσημων προσωπικοτήτων: P. Domingo, L. Pavarotti, S. Mintz, A. Khachaturian, M. Rostropovich, Y. Horenstein, E. Kurtz, Y. Simonov, Οδ. Δημητριάδης, C. Mandeal, N. Gutman, M. Maisky, K. Κατσαρής, Λ. Καβάκος, V. Ashkenazy, P. Badura-Skoda, N. Magalov, L. Kogan, R. Ricci, V. Tretjakov, V. Spinakov, L. Berman, P. Fournier, B.L. Gelber, W. Nelson, Κ. Πασχάλης, Δ. Σγούρος, Μ. Τρίμο, Θ. Κερκέζος, κ.ά.

Η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης πραγματοποιεί τις συναυλίες της στο Μέγαρο Μουσικής Θεσσαλονίκης. Πέρα από τη συχνή και συστηματική παρουσία της σε πόλεις ολόκληρης της Βόρειας Ελλάδας, περιοδεύει σε όλο τον ελλαδικό χώρο. Εμφανίζεται ετησίως στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών και συμπράττει στα σημαντικότερα φεστιβάλ τόσο της χώρας όσο και του εξωτερικού (Φεστιβάλ Αθηνών-Ηρώδειο, Δημήτρια, Φιλίππων, Διεθνές Φεστιβάλ «Κύπρια» - Κύπρος, International Festival Zino Francescatti-Μασσαλία, Φεστιβάλ Ecléctic-Βαλένθια, κ.ά.).

Ηλεκτρονική διεύθυνση: www.tssso.gr

ANTON BRUCKNER (1824-1896)

ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΑΡ. 9 ΣΕ ΡΕ ΕΛΑΣΣΟΝΑ

Ο Bruckner αφιέρωσε τα τελευταία εννιά χρόνια της ζωής του στην *Ένατη Συμφωνία* και το γεγονός ότι ο θάνατος τον εμπόδισε να τελειώσει το επικό Finale παραμένει μία από τις μεγαλύτερες τραγωδίες, όχι μόνον για την καριέρα του, αλλά και για τον κόσμο της συμφωνικής μουσικής. Οι τρεις πρώτες κινήσεις γράφτηκαν μεταξύ του 1887 και 1894, κατά τη διάρκεια μιας περιόδου που ο συνθέτης ήταν πολύ άρρωστος.

Το 1890 ο Bruckner υπέφερε από χρόνια ασθένεια του λάρυγγα, αρκετά σοβαρή, και από μια προχωρημένη νευρική κατάρπτωση. Η υγεία του είχε περάσει από μια παρόμοια κατάσταση 23 χρόνια νωρίτερα, όταν χρειάστηκε τρίμηνη θεραπεία στο Bad Krenzen.

Ο άρρωστος συνθέτης συμπλήρωσε τις δύο πρώτες κινήσεις της *Ένατης Συμφωνίας* στα μέσα του 1893, σε μια περίοδο που υπέφερε από υδρωπικία.

Στις 30 Νοεμβρίου 1894 συμπλήρωσε τα σκίτσα του Adagio και άρχισε να επεξεργάζεται την ενορχήστρωσή του συνεχίζοντας χωρίς διακοπή έως το θάνατο του.

Το πρωινό της 11ης Οκτωβρίου 1896 ο Bruckner εργαζόταν ως συνήθως στο Finale. Το απόγευμα σταμάτησε για λίγο τη σύνθεση, προκειμένου να κάνει έναν μικρό απογευματινό περίπατο. Ο συνθέτης πέθανε μία ώρα αργότερα. Η κηδεία του έγινε στην εκκλησία Karllirche, όπου στο παρελθόν είχε ακούσει τις πρώτες εκτελέσεις πολλών έργων του, όχι μακριά από την αίθουσα Grosser Musikvereinsaal. Ο Brahms ήταν μεταξύ αυτών που παρακολούθησαν τη νεκρική λειτουργία.

Η συμφωνία του ως σύνολο συνετέθη από τον Bruckner σε μία αποφασιστική προσπάθεια να δώσει σε μια σύνθεση τη μοναδική βαρύτητα των μεγάλων χορωδιακών έργων του.

Η πρώτη κίνηση της συμφωνίας μάς εισάγει στον τραγικό τόνο της ρε ελάσσονα και παρουσιάζει πνευματική συγγένεια με τις λειτουργίες του σε σι ύφεση και ρε ελάσσονα. Οι πρώτες κινήσεις των συμφωνιών του Bruckner έχουν το κοινό γνώρισμα της ασαφούς τονικότητας με βαθιές αρμονίες που παίζονται συχνά στα έγχορδα με τρέμολο. Αυτό ειδικά χαρακτηρίζει την *Ένατη*, όπως επίσης την *Τρίτη*, την *Τέταρτη*, την *Εβδόμη* και την *Όγδοη* από τις συμφωνίες.

Το αποκορύφωμα της έμπνευσής του είναι το Σκέρτσο. Συνδυάζει μια ασυνήθιστη ελαφρότητα χορευτικού μπαλέτου με έντονα χαρακτηριστικά στοιχεία και ενδιάμεσα είναι φωτισμένο με μια σπινθηροβόλα έμπνευση, παιγμένη rizzicato στα έγχορδα. Το επίσημο και συγκρατημένο εκφραστικό Adagio που ακολουθεί είναι ανάλογο με τις αντίστοιχες κινήσεις στις συμφωνίες έβδομη και όγδοη. Ο συνθέτης χρησιμοποιεί δύο διαφορετικές ομάδες θεμάτων, οι οποίες, μολονότι ρυθμικά είναι ταυτόσημες, είναι διαφορετικές σε έκφραση και συναισθηματικότητα. Αυτή ήταν η αγαπημένη κίνηση του Bruckner, στην οποία αναφερόταν με απαισιοδοξία, όπως συνέβαινε για την υγεία του και τη ζωή του, που έφθινε.

Το τεράστιο σε έκταση Adagio, του οποίου σήμερα υπάρχουν έξι διαφορετικές εκδόσεις, όλες με θαυμάσια ενορχήστρωση, έχει μορφή σονάτας και ανοίγει με ένα κύριο θέμα, με τη χαρακτηριστική στον Bruckner τονική ασάφεια, που περιλαμβάνει τους 12 φθόγγους σε χρωματική σκάλα.

Η ανάπτυξη συνδυάζει μια φούγκα με ένα δεύτερο θέμα.

Η γνήσια αυτόγραφη έκδοση της *Ένατης Συμφωνίας* δημοσιεύθηκε για πρώτη φορά το 1934, μαζί με τα σκίτσα του Bruckner για το Finale.

Γιώργος Θυμής

Η ΕΝΑΤΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΤΟΥ ΜΠΡΟΥΚΝΕΡ: ΚΑΤΑΔΙΚΑΣΜΕΝΗ ΣΤΟ ΚΑΘΑΡΤΗΡΙΟ;

Η *Ενάτη Συμφωνία* του Μπρούκνερ θεωρείται μέχρι σήμερα ένα έργο γεμάτο από παρεξηγήσεις, παρερμηνείες και σφετερισμούς, ένα έργο που έγινε «λεία του γούστου» (Αντόρνο). Όταν ο Μπρούκνερ άφησε την τελευταία πνοή του, κυνηγοί κειμηλίων όρμησαν στα διασκορπισμένα χειρόγρατά του, αφού το δωμάτιο στο οποίο είχε πεθάνει δεν είχε σφραγιστεί έγκαιρα. Οι υπεύθυνοι της κληρονομιάς ανέθεσαν αργότερα στον μαθητή του Μπρούκνερ, Γιόζεφ Σαλκ, να ερευνήσει τη συνοχή των 75 φύλλων από την παρτιτούρα του φινάλε της *Ενάτης* που είχαν επιβιώσει. Ο Σαλκ, όμως, πέθανε στις 7 Νοεμβρίου 1900 χωρίς να εκπληρώσει την παραγγελία. Ο αδελφός του Φραντς, πήρε κρυφά τα χειρόγραφα, τα οποία, σύμφωνα με τη διαθήκη του Μπρούκνερ, ανήκαν στη Βιβλιοθήκη της Αυλής (τη σημερινή Εθνική Βιβλιοθήκη της Αυστρίας).

Στις δοκιμές για την πρεμιέρα της *Ενάτης Συμφωνίας* στις 11 Φεβρουαρίου 1903 στη Βιέννη, ο μαέστρος Ferdinand Löwe τρόμαξε από τη ριζοσπαστική πρωτοτυπία της. Άλλαξε εντελώς την ενορχήστρωση στα τρία πρώτα μέρη και δεν ασχολήθηκε καθόλου με το ανεξερεύνητο υλικό του *Φινάλε*. «Από σεβασμό προς την επιθυμία του συνθέτη», ο Löwe, όπως είπε, παρουσίασε και το *Te Deum*, χωρίς όμως να σκεφτεί τη μεγάλη απόκλιση που υπήρχε ανάμεσα στη δική του επεξεργασία και στο αυτούσιο *Te Deum*. Εξέδωσε μάλιστα την δική του επεξεργασία χωρίς σχόλια, ως πρωτότυπο έργο του Μπρούκνερ. Ο Löwe αναφέρει στον πρόλογο της επεξεργασίας του ότι τα τρία έτοιμα μέρη αποτελούσαν ήδη από μόνα τους ένα ολοκληρωμένο σύνολο, έτοιμο για εκτέλεση. Η πεποίθηση αυτή έγινε δόγμα, διότι οι επεξεργασμένες πρώτες εκδόσεις ίσχυαν για δεκαετίες στις συναυλίες και καθιέρωσαν αρχικά αντίστοιχες απόψεις.

Σιγά σιγά κατάλαβαν οι ερευνητές ότι «κάτι δεν πήγαινε καλά» με τις πρώτες εκδόσεις. Γι' αυτό δημιουργήθηκε το 1929 η κριτική έκδοση των Απάντων του Μπρούκνερ. Σ' αυτήν εκδόθηκε το 1934 από τον Alfred Orei η πρωτότυπη παρτιτούρα της *Ενάτης Συμφωνίας*, μαζί με έναν τόμο μελετών που περιείχε για πρώτη φορά μεταγραφές πολλών χειρογράφων του *Φινάλε*. Όμως, ο Orei δεν είχε βρει όλες τις πηγές, καθώς πολλές είχαν διασκορπιστεί και χαθεί. Έτσι, η παρουσίασή του αποδείχθηκε λανθασμένη και δύσχροστη.

Ποτέ δεν έγινε μία επιστημονική ανάλυση της έκδοσης του Orei. Έγιναν, όμως, επανειλημμένες προσπάθειες να ολοκληρωθεί το *Φινάλε* πάνω σ' αυτή τη λανθασμένη βάση. Μερικές δεν δημοσιεύτηκαν ποτέ ή αποσύρθηκαν αργότερα, άλλες παίχθηκαν κάποιες φορές ή ακόμη και εκδόθηκαν. Όμως δικαίως δεν κατάφεραν να καθιερωθούν: κανένας από τους εκδότες δεν παρουσίασε ποτέ κάποιον λεπτομερή σχολιασμό, που ήταν απαραίτητος σε μία τόσο περίπλοκη περίπτωση. Επιπλέον οι παρτιτούρες των μεταγραφών έχουν σοβαρά μεθοδολογικά λάθη και μεταχειρίζονται εντυπωσιακά απρόσεκτα το χειρόγραφο. Όλοι οι επεξεργαστές παρέβλεψαν σημαντικά μέρη του πρωτοτύπου, ενώ είναι μεγάλος ο αριθμός από ενότητες «κατ' απομίμησην του Μπρούκνερ». Μάλιστα κάποιος επεξεργαστής συμπλήρωσε ένα κενό από 16 μέτρα με 100 μέτρα δικής του σύνθεσης!

Το πρόβλημα της μετεγγραφής του *Φινάλε* ανακινήθηκε το 1985, όταν ο Nicola Samale και ο Giuseppe Mazzuca παρουσίασαν με την «ανάπλασή» τους την πρώτη αποδεδειγμένα σχολιασμένη μορφή εκτέλεσης του *Φινάλε*. Αυτή η πρωτότυπη εργασία έγινε το έναυσμα για την, από καιρό αναμενόμενη, μελέτη όλων των πηγών της *Ενάτης Συμφωνίας*, την οποία ο διευθυντής της έκδοσης των Απάντων του Μπρούκνερ, ο Leopold Nowak, δεν είχε προλάβει να πραγματοποιήσει. Τήν ανέθεσε όμως λίγες μέρες πριν το θάνατό του (1991) στον Αυστραλό

μουσικολόγο και συνθέτη John A. Phillips –ένα μεγάλο εγχείρημα που αποτελείται από δέκα τόμους. Ο Phillips οργάνωσε με ακρίβεια τα διασκορπισμένα χειρόγραφα και τα συστηματοποίησε. Οι λεπτομερείς αναλύσεις του χαρτιού και της γραφής αποσαφήνισαν σημαντικές λεπτομέρειες για τη γένεση του έργου. Η διαδικασία εργασίας στο *Φινάλε* δεν ήταν διαφορετική από αυτήν που ακολουθήθηκε σε προηγούμενα έργα. Ο Μπρούκνερ είχε βάλει απλώς τον γραμματέα του, Anton Meissner, να ετοιμάσει πολλά άδεια πεντάγραμμα, όπου έπρεπε να σημειώσει τα ονόματα των οργάνων, κλειδιά, οπλισμό και διαστολές. Για το λόγο αυτό τα περισσότερα φύλλα του *Φινάλε* εμφανίζουν τέσσερα μέτρα σε κάθε σελίδα, κάτι που είναι σημαντικό για την ανακατασκευή του μέρους.

Αρχικά ο Μπρούκνερ σημείωνε το μουσικό υλικό του σε σκίτσα και σχέδια σε Particell. Έπειτα έγραφε σε συνεχόμενα αριθμημένα διπλά φύλλα όλες τις φωνές των εγχόρδων και των σημαντικών πνευστών. Έλεγε τη δομή των περιόδων με ακρίβεια, τοποθετώντας τους χαρακτηριστικούς αριθμούς κάτω από κάθε μέτρο. Μετά ολοκλήρωνε συστηματικά την ενορχήστρωση με τα ξύλινα και τα χάλκινα πνευστά. Έτσι ο Μπρούκνερ κατάφερε να βελτιώσει τις ηχητικές του παραστάσεις στην τελική διαμόρφωση, αν και κάποιες φορές έπρεπε να αντικαταστήσει ορισμένα φύλλα. Στην τελευταία φάση θα τα έλεγε όλα και θα συμπλήρωνε τις οδηγίες για την τεχνική παιξίματος. Κατά συνέπεια το *Φινάλε* δεν είναι μια σειρά από ασυνάρτητα σκίτσα, όπως συχνά το παρουσιάζουν απληροφόρητοι συγγραφείς, αλλά το υπόλοιπο μιας παρτιτούρας που είχε μείνει στην προτελευταία φάση εργασίας.

Η σύνθεση του *Φινάλε*, που αρχικά αποτελούνταν από 600 και πλέον μέτρα, είχε προχωρήσει πολύ περισσότερο από ό,τι τελικά σώθηκε και ήταν σχεδόν έτοιμη το καλοκαίρι του 1896. Μέχρι το τέλος της επανέκθεσης του χορικού διαφαίνεται μια ξεκάθαρη εξέλιξη σε περίπου 560 μέτρα· μερικά φύλλα της παρτιτούρας έχουν χαθεί. Η ενορχήστρωση της έκθεσης μάλλον είχε ήδη ολοκληρωθεί· πολλά φύλλα φέρουν τη σημείωση «έτοιμο» του Μπρούκνερ.

Στη δεύτερη ενότητα υπάρχουν κενά λόγω των χαμένων φύλλων 15, 20, 25, 28 και 31, το περιεχόμενο των οποίων μπορεί να ανακατασκευαστεί από τα προσχέδια. Επιπλέον, βρέθηκαν σκίτσα για την coda, που θεωρούνταν χαμένη [...]. Τα απομνημονεύματα του τελευταίου γιατρού του συνθέτη, Richard Heller, μας πληροφορούν ότι προβλεπόταν για το τέλος ένας ύμνος σε ρε μείζονα, τον οποίον μάλιστα ο Μπρούκνερ τού είχε παίξει στο πιάνο. Τελικά έχουμε μια καλή άποψη για την όλη δομή του *Φινάλε*. Μόνο για ελάχιστα μέτρα δεν βρέθηκε καθόλου μουσική του συνθέτη.

Αναμφισβήτητη η προσωπική ιδέα του Μπρούκνερ για την καταληκτική λαμπρότητα πέθανε μαζί του: κάθε μορφή εκτέλεσης από δεύτερο χέρι είναι κάτι προσωρινό και θεωρείται «εργασία σε εξέλιξη» –διότι δεν αποκλείεται να επανεμφανισθεί κάτι από το χαμένο υλικό του *Φινάλε*. Μια τέτοια λύση ανάγκης, όμως, δουλεμένη με αγάπη και προσοχή, μπορεί να είναι ίσως πιο αποδεκτή από το να θεωρηθεί εντελώς χαμένο αυτό το τολμηρό *Φινάλε*, απ' το οποίο έχει σωθεί τόσο πολύ –μπροστά στην παράδοση των πηγών ένα μικρό θαύμα.

Για την αποκατάσταση των Samale-Phillips-Cohrs-Mazzuca [...] χρησιμοποιήθηκαν σύνθετες μέθοδοι, οι οποίες έχουν παρουσιαστεί εκτενώς και επιστημονικά στο κριτικό σχόλιο της έκδοσης (περισσότερες πληροφορίες στην ιστοσελίδα www.musikmph.de, Study Score Nr. 444). Ενδείξεις για το περιεχόμενο των κενών δίνει μια ανάλυση των μέτρων που τα περιβάλλουν, καθώς και η γνώση της επιστημονικής μεθόδου σύνθεσης του Μπρούκνερ, η σημασία της οποίας δεν λαμβάνεται υπόψη μέχρι σήμερα από τους περισσότερους μουσικολόγους.

Όμως ακριβώς αυτή η πλευρά δίνει την δυνατότητα [...] να παρουσιαστεί το *Φινάλε* ως προς τις λεπτομέρειές του αναγκαστικά υποθετικά, όμως ως προς το σύνολο του λογικά. Τα μικρά κενά μπορούν να συμπληρωθούν από τα σκίτσα και τις προεργασίες του Μπρούκνερ, αφήνοντας ελάχιστα ερωτηματικά. Το υλικό που λείπει συμπληρώθηκε με βάση τις προσωπικές τεχνικές του Μπρούκνερ και με συγκρίσεις σε ανάλογα σημεία από γνωστό υλικό. Δεν πρόκειται, δηλαδή, για ελεύθερη σύνθεση.

Στο *Φινάλε* ο Μπρούκνερ βρήκε μια φόρμα που πηγάζει από το μοντέλο της σονάτας, η οποία όμως ολοκληρώνει με μεγάλη τόλμη και πρωτοτυπία τις επεξεργασίες των μοτίβων των προηγούμενων τριών μερών. Η φόρμα αυτή είναι απαραίτητη για την κατανόηση της συμφωνίας. Το κύριο θέμα, που προχωράει δυναμικά, αποφεύγει κάθε δυνατή ανάπτυξη. Το δεύτερο θέμα, που ο Μπρούκνερ το ονομάζει πάντα «*περίοδος τραγουδιού*», κερδίζεται με μοναδικό τρόπο άμεσα από το κύριο θέμα· το συνηθισμένο ξεχειλίσιμα της μελωδίας εδώ τηρείται συνειδητά λιτό. Πολύ πιο θεαματική είναι η εντύπωση του τρίτου θέματος, μια αναβίωση του χορικού που ο Μπρούκνερ στο Αντάτζιο είχε ονομάσει «*αποχαιρετισμός της ζωής*», που συνοδεύεται από φλογερές φιγούρες στα βιολιά. Όμως αυτό το όραμα χάνεται πάλι· ακόμη δεν έφτασε το τέλος. Στο φλάουτο εμφανίζεται δειλά το διάσημο εισαγωγικό μοτίβο από το *Te Deum*. Από εκεί σχηματίζονται σημαντικά τμήματα της ανάπτυξης –μια μορφολογική ένδειξη ότι αυτό το μοτίβο διαδραμάτιζε κεντρικό ρόλο και στην coda. Αντί για μια κανονική επανέκθεση, ακολουθεί μια ατίθαση φούγκα από στοιχεία του κυρίου θέματος.

Καινούρια είναι η εισαγωγή ενός «*θέματος επιλόγου*» που προέρχεται άμεσα από το τρίηχο του κυρίου θέματος της συμφωνίας. Η περίοδος τραγουδιού στην επανέκθεση είναι εμπλουτισμένη· προς το τέλος της γίνεται παραπομπή στο πασχαλινό τραγούδι «*Ο Χριστός αναστήθηκε*». Μετά την επανέκθεση του χορικού θέματος –εδώ με την χαρακτηριστική φιγούρα στα έγχορδα του *Te Deum*– ο Μπρούκνερ επαναλαμβάνει το θέμα επιλόγου. Μάλλον θα προετοίμαζε την επανεμφάνιση του κυρίου θέματος από το πρώτο μέρος.

Έτσι θα έκλεινε ο κύκλος, με όμοιο τρόπο όπως στην *Όγδοη Συμφωνία*. Μετά από την κορύφωση στην αρχή της coda, τη σχεδιασμένη από τον Μπρούκνερ, οι επεξεργαστές θεωρούσαν ως πρώτη κορύφωση μια ταυτόχρονη εμφάνιση και των τεσσάρων θεμάτων, που κάποιοι από τους πρώτους ερευνητές του Μπρούκνερ ισχυρίζονταν πως είχαν δει σε ένα σκίτσο που τώρα έχει χαθεί [...] Ακολουθεί σε οκτώ μέτρα το θέμα χορικού με πτώση [...], όπως και μια επεξεργασία του σκίτσου με το ανοδικό χορικό. Η πραγματοποίηση του σχεδίου της κατάληξης είναι σχετική με την κορύφωση στο Αντάτζιο και την coda στο α' μέρος. Ακολουθεί το τελευταίο ισοκράτημα, σχεδιασμένο από τον Μπρούκνερ. Οι επεξεργαστές συνδύασαν εδώ τον «*ύμνο προς τον καλό Θεό*» ως τελική κορύφωση, που με 37 μέτρα αντιστοιχεί στα καταληκτικά δομικά υλικά των προηγούμενων τριών μερών και αξιοποιεί διάφορα στοιχεία από το *Te Deum*, καθώς και από το συμφωνικό χορωδιακό *Helgoland* (1893).

Η αποκατάσταση των Samale-Phillips-Cohrs-Mazzuca πρωτοπαίχθηκε στις 3 Δεκεμβρίου 1991 στο Λίντς και δημοσιεύθηκε την ίδια χρονιά. Τα Άπαντα του Μπρούκνερ εξέδωσαν διαδοχικά όλες τις πηγές της *Ενάτης Συμφωνίας*. Από τότε το ενδιαφέρον για το έργο μεγαλώνει όλο και περισσότερο [...]. Όμως δογματικοί και απληροφόρητοι οπαδοί της συζητήσιμης έννοιας του έργου με τη «*μορφή της τελευταίας γραφής*» αποδοκιμάζουν συχνά την εκ των υστέρων ολοκλήρωση αποσπασμάτων. Ο μαέστρος και μουσικολόγος Peter Gülke χαρακτήρισε εύστοφα τη στάση αυτή ως «*οκνηρία σκέψεως σε ένδυμα ταπεινότητας*».

Η επιθυμία του Μπρούκνερ ήταν να κλείσει η *Ενάτη Συμφωνία* με το *Te Deum* σαν «*καλύτερη λύση*» εάν δεν προλάβαινε να τελειώσει το τελευταίο μέρος της συμφωνίας (μια πρόταση για την οποία θα έπρεπε να είμαστε ευγνώμονες). Άλλωστε, ποιος συνθέτης που διαισθάνεται το θάνατο του λαμβάνει τέτοια προνοητικά μέτρα; Συνεπώς, δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι ο Μπρούκνερ δεν σκεφτόταν μια εκτέλεση μόνο με τα τρία μέρη [...]. Ακόμη και στην αποσπασματική μορφή που μας έχει διασωθεί, το *Φινάλε* παραμένει πάντοτε η πρωτότυπη μουσική του Μπρούκνερ, ασχέτως εάν επικροτείται ή αποδοκιμάζεται η ριζοσπαστική μορφή και έκφρασή του. Το *Φινάλε* ήταν για τον Μπρούκνερ ένα αναπόσπαστο κομμάτι της συμφωνίας του, που είναι εξαρχής δομημένη σε τέσσερα μέρη.

Benjamin Gunnar Cohrs, Βρέμη 2006
Μετάφραση στα ελληνικά: **Evelin Voigtmann**

Ο Benjamin Gunnar Cohrs είναι μαέστρος, συνεργάτης της έκδοσης των Απάντων του Μπρούκνερ και αντιπρόσωπος της εκδοτικής ομάδας του Φινάλε.

ΚΑΡΟΛΟΣ ΤΡΙΚΟΛΙΔΗΣ

διευθυντής ορχήστρας

Γεννήθηκε το 1947 στο Bad Ausse της Αυστρίας από μητέρα Αυστριακή και πατέρα Έλληνα.

Σπούδασε στις Ανώτατες Μουσικές Σχολές της Βιέννης και του Σάλτσμπουργκ βιολί με τον Günther Pichler, σύνθεση με τον Alfred Uhl και κρουστά με τον Richard Hochrainer. Εκπαιδεύτηκε στη διεύθυνση ορχήστρας από τους Hans Swarowsky και Μιλτιάδη Καρύδη. Έλαβε μέρος σαν ενεργό μέλος σε σεμινάρια με τους Franco Ferrara, Bruno Maderna, Herbert von Karajan, Sir Adrian Boult, Milan Horvat και εργάστηκε ως βοηθός μαζί τους, καθώς και με τον Giuseppe Patanae.

Διακρίθηκε με πρώτα βραβεία στους διεθνείς διαγωνισμούς στη Μπεζανσόν (1970), στη Φλωρεντία (1971) και στη Βουδαπέστη (1977), όπου και του απονεμήθηκαν όλα τα, δώδεκα, ειδικά βραβεία. Σε διαγωνισμό στο Παρίσι (1977) διακρίθηκε ως ο μοναδικός Ευρωπαίος υπότροφος στη θέση του βοηθού μαέστρου της Συμφωνικής Ορχήστρας της Βοστώνης κατά το Φεστιβάλ του Tanglewood, όπου συνεργάστηκε με τους L. Bernstein, S. Ozawa, A. Previn, G. Schuler και Θ. Αντωνίου.

Από 25 χρόνων εργάζεται συνεχώς σε μόνιμες θέσεις. Από το 1972 μέχρι σήμερα είναι μόνιμος αρχιμουσικός της Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης. Επίσης, εργάστηκε ως πρώτος μαέστρος σε διάφορες όπερες στη Γερμανία και Ουγγαρία (1973-1980) και ως μόνιμος μαέστρος του Γαλλικού Εθνικού Μπαλέτου "Roland Petit" στη Μασσαλία, με περιοδείες σε όλη την Ευρώπη (1979-1984). Υπήρξε μόνιμος φιλοξενούμενος μαέστρος της Εθνικής Συμφωνικής Ορχήστρας της Ισλανδίας (1984-1987) και, από το 1991, Γενικός Μουσικός Διευθυντής της Φιλαρμονικής Ορχήστρας του Debrecen της Ουγγαρίας.

Ως φιλοξενούμενος μαέστρος έχει διευθύνει επανειλημμένα πάνω από εκατό ορχήστρες στην Ευρώπη, Αυστραλία, Ρωσία και Ιαπωνία. Εμφανίστηκε με την Orchestre Nationale O.R.T.F. στο Παρίσι και στο Φεστιβάλ της Μπεζανσόν, με την Κρατική Ορχήστρα της Ρωσίας στη Μόσχα, με τις Συμφωνικές Ορχήστρες Βερολίνου, Νυρεμβέργης, Πράγας, Μελβούρνης, Ουγγρικής Ραδιοτηλεόρασης και τη Φιλαρμονική Ορχήστρα της Βουδαπέστης. Διήυθνε επίσης την B.B.C. National Orchestra στο Κάρντιφ της Ουαλλίας, τις Ραδιοφωνικές Ορχήστρες του Ελσίνκι, της Σόφιας και του Βουκουρεστίου, τη Φιλαρμονική Ορχήστρα της Δρέσδης, της Σλοβενίας και της Αρμενίας όπως και τις Ορχήστρες Gulbenkjan στη Λισσαβόνα και George Enescu Philharmonie στο Βουκουρεστί. Εμφανίστηκε στα Διεθνή Φεστιβάλ Δρέσδης, Παρισιού, Αθήνας, Βουδαπέστης, Βιέννης, Αιξ-Αν-Προβάνς κ.ά.

Πραγματοποίησε ραδιοφωνικές εγγραφές και τηλεοπτικές συναυλίες με το A.B.C., B.B.C., O.R.T.F., R.A.I., W.D.R., O.R.F., M.R.T., N.R.O. κ.ά., καθώς και εγγραφές δίσκων με τη Φιλαρμονική Ορχήστρα της Βουδαπέστης, τη Συμφωνική Ορχήστρα Gulbenkjan της Λισσαβόνας και την Εθνική Συμφωνική Ορχήστρα της Ισλανδίας, με έργα σύγχρονων συνθετών.

Friday, October 27th

Thessaloniki Concert Hall

STARTING TIME: 21.00

Anton Bruckner (1824-1896)

Symphony No. 9 in D-minor

*First panhellenic performance by TSSO
of the complete version of the 4th part (Finale)*

- I. Feierlich, misterioso (25')*
- II. Scherzo (Bewegt, lebhaft) (12')*
- III. Adagio (Langsam, feierlich) (22')*
- IV. Finale (25')*

Karolos Trikolidis
conductor

Η επόμενη συναυλία της Κ.Ο.Θ.

The PHANTOM OF THE OPERA

Συνοδεία βωβού κινηματογράφου

«Το φάντασμα της όπερας» (1925)

Από το ομώνυμο μυθιστόρημα
του Gaston Leroux (1911)

Παραγωγή: Carl Laemmle
Σκηνοθεσία: Rupert Julian

Με τους: Lon Chaney, Mary Philbin, Norman Kerry

*Σε Α' πανελλήνια παρουσίαση με τη ζωντανή μουσική συνοδεία της Κ.Ο.Θ.
Η πρώτη εκδοχή της παγκόσμιας επιτυχίας, που γιορτάζει θριάμβους
μέχρι και τη σημερινή musical εκδοχή. Η ταινία που θεωρείται ως ορόσημο
στην ιστορία της εβδομης τέχνης, με τις καινοτομίες που επέφερε
και με τη θρυλική ερμηνεία του Lon Chaney στον ομώνυμο ρόλο.*

Christof Escher

διεύθυνση ορχήστρας

ΤΕΤΑΡΤΗ 8 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

ΡΑΔΙΟ ΣΙΤΥ

ΩΡΑ ΕΝΑΡΞΗΣ: 21:00

Μια ταινία με τη φιλική παραχώρηση
της Photoplay Productions.
Η μουσική του Carl Davis είναι παραχώρηση
της Faber Music Ltd.

ΤΙΜΕΣ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ Κ.Ο.Θ.

	1η κατηγορία	2η κατηγορία	3η κατηγορία
Πλατεία Α'	25 €	20 €	10 €
Πλατεία Β' - Θεωρεία	20 €	15 €	7 €
Εξώστης	15 €	10 €	7 €
Μειωμένο* - Ομαδικό			
Πλατεία - Θεωρεία	15 €	10 €	--- **
Εξώστης	10 €	7 €	---

*εκπαιδευτικοί, φοιτητές, μαθητές, σπουδαστές ωδείων

** Στην 3η κατηγορία δεν ισχύουν τα μειωμένα εισιτήρια

	1η κατηγορία	2η κατηγορία	3η κατηγορία
Οικογενειακό			
Πλατεία Α'	50 €	40 €	20 €
Πλατεία Β' - Θεωρεία	40 €	30 €	14 €
Εξώστης	30 €	20 €	14 €

** Στην 3η κατηγορία δεν ισχύουν τα μειωμένα εισιτήρια

1η κατηγορία: Συναυλίες: 20/09, 23/11, 01/01/2007
2η κατηγορία: Συναυλίες: 15/09, 13/10, 27/10, 08/11, 08/12, 22/12
3η κατηγορία: Συναυλίες: 29/09, 01/12

ΤΙΜΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ [-25%]

ΟΛΟΚΛΗΡΗ ΣΕΖΟΝ - 10 συναυλίες

[15/09, 20/09, 29/09, 13/10, 27/10, 08/11, 23/11, 01/12, 08/12, 22/12]

Πλατεία Α'	145 €
Πλατεία Β' - Θεωρεία	110 €
Εξώστης	80 €
Φοιτητική Συνδρομή-Ειδική τιμή	50 €
Όλες οι ζώνες (εκτός πλατείας Α')	

Α' ΠΑΚΕΤΟ - 5 συναυλίες

[15/09, 20/09, 29/09, 13/10, 27/10]

Πλατεία Α'	70 €
Πλατεία Β' - Θεωρεία	55 €
Εξώστης	40 €
Φοιτητική Συνδρομή-Ειδική τιμή	30 €
Όλες οι ζώνες (εκτός πλατείας Α')	

Β' ΠΑΚΕΤΟ - 6 συναυλίες

[08/11, 23/11, 01/12, 08/12, 22/12, 01/01/2007]

Πλατεία Α'	90 €
Πλατεία Β' - Θεωρεία	70 €
Εξώστης	50 €
Φοιτητική Συνδρομή-Ειδική τιμή	40 €
Όλες οι ζώνες (εκτός πλατείας Α')	

Πληροφορίες για συνδρομές στο τηλ.: 2310 589164

Εισιτήρια και συνδρομές προπωλούνται στο
Ταμείο της Κ.Ο.Θ.
(Εθν. Αμύνης 2, Μέγαρο Εταιρείας
Μακεδονικών Σπουδών),
Δευτέρα και Τετάρτη 10:00 - 16:00,
Τρίτη και Πέμπτη 10:00 - 13:00 και 17:00 - 20:00
Παρασκευή 10:00 - 13:00

Την ημέρα της εκάστοτε συναυλίας
στο Μέγαρο Μουσικής Θεσσαλονίκης,
στην Αίθουσα Τελετών Α.Π.Θ.,
ή στο Ράδιο Σίτυ
από 19:00 - 21:00

Τηλέφωνο ταμείου: 2310 236990

Ομαδικό εισιτήριο

Ειδική τιμή εισιτηρίου (ομαδικό) ισχύει
για γκρουπ άνω των 20 ατόμων
κατόπιν συνεννόησης με το ταμείο της Κ.Ο.Θ.

Η Κ.Ο.Θ. διατηρεί το δικαίωμα - αν χρειαστεί -
να τροποποιήσει το πρόγραμμα
Η είσοδος μετά την έναρξη της συναυλίας
επιτρέπεται μόνο στο διάλειμμα
Η είσοδος στη συναυλία επιτρέπεται
σε παιδιά 6 ετών και πάνω

Απαγορεύεται αυστηρά η βιντεοσκόπηση,
η φωτογράφιση και η μαγνητοφώνηση
κατά τη διάρκεια της συναυλίας

ΟΙ ΜΟΥΣΙΚΟΙ ΤΗΣ Κ.Ο.Θ.

Καλλιτεχνικός Διευθυντής

Μύρων Μιχαηλίδης

Μόνιμος Αρχιμουσικός

Κάρολος Τρικολίδης

A' Βιολιά

Εξάρχοντες

Σίμος Παπάνας

Αντώνης Σουσαμόγλου

Κορυφαίοι A'

Μίκης Μιχαηλίδης

Γιώργος Πετρόπουλος

Θεόδωρος Πατσαλίδης

Tutti

Μαρία Δρούγου

Μαρία Σουέρεφ

Ευάγγελος Παπαδημήτρης

Εύη Δελφίνοπούλου

Κρυστάλλης Αρχοντής

Γιώργος Κανδυλίδης

Ανδρέας Παπανικολάου

Γκρέτα Παπά

Μαρία Σπανού

Ευτυχία Ταλακούδη

Χριστίνα Λαζαρίδου

Στράτος Κακάμπουρας

Έκτορας Λάππας

Γιώργος Γαρυφαλλάς

B' Βιολιά

Κορυφαίοι A'

Ανθούλα Τζίμα

Ντάρια Κάτσιου

Κορυφαίοι B'

Νικόλαος Αρχοντής

Αλκέτας Τζιαφέρης

Tutti

Μίμης Τοπσιδης

Θανάσης Θεοδωρίδης

Δέσποινα Παπαστεργίου

Isabelle Both

Ευαγγελία Κουζώφ

Πόπη Μυλαράκη

Ελευθέριος Αδαμόπουλος

Μαρία Εκλεκτού

Μικέλ Μιχαηλίδης

Ίγκορ Σελαμτζιζίδης

Γιώργος Κουγιουμτζόγλου

Ίγγα Συμονίδου

Αναστασία Μυσιρλή

Βιόλες

Κορυφαίοι A'

Νεοκλής Νικολαΐδης

Χαρά Σειρά

Κορυφαίοι B'

Αντώνης Πορίχης

Αλεξάνδρα Βόλτση

Tutti

Φελίτσια Ποπίκα

Ειρήνη Παραλίκα

Χρήστος Βλάχος

Κατερίνα Μητροπούλου

Βιολετα Θεοδωρίδου

Δημήτρης Δελφινόπουλος

Ρόζα Τερζιάν

Δημοσθένης Φωτιάδης

Παύλος Μεταξάς

Βιολοντσέλα

Κορυφαίοι A'

Βασίλης Σαΐτης

Απόστολος Χανδράκης

Tutti

Ανθούλα Κοντογιαννάκη

Γεώργιος Μανώλας

Βίκτωρ Δάβαρης

Δημήτρης Πολυζωΐδης

Γιάννης Στέφος

Χρήστος Γρίμπας

Δημήτρης Αλεξάνδρου

Ιωάννα Κανάτσου

Κοντραμπάσα

Κορυφαίοι A'

Γιώργος Γράλιστας

Χαράλαμπος Χειμαριός

Κορυφαίοι B'

Γιάννης Χατζής

Ηρακλής Σουμेलίδης

Tutti

Ελένη Μπουλασίκη

Ειρήνη Παντελίδου

Λεωνίδα Κυριδης

Μιχάλης Σαπουντζής

Γιώργος Πολυχρονιάδης

Φλάουτα

Κορυφαίοι A'

Πέτρος Σουσαμόγλου

Νικόλος Δημόπουλος

Κορυφαίοι B'

Γεώργιος Κανάτσος

Γιάννης Ανισέγκος

Μάλαμα Χατζή

Tutti

Νίκος Κουκής

Όμποε

Κορυφαίοι A'

Δημήτρης Καλπαξίδης

Δημήτρης Κίτσος

Κορυφαίοι B'

Γιάννης Ραζάκωφ

Κωνσταντίνος Χασιώτης

Tutti

Θωμάς Μητριζάκης

Κλαρινέτα

Κορυφαίοι A'

Κοσμάς Παπαδόπουλος

Χρήστος Γραονίδης

Κορυφαίοι B'

Πόλλα Σμιθ-Διαμαντή

Αλέξανδρος Σταυριδης

Tutti

Βασίλης Καρατζιζας

Φαγκότα

Κορυφαίοι A'

Βασίλης Ζαρόγκας

Γιώργος Πολίτης

Κορυφαίοι B'

Κωνσταντίνος Βαβάλας

Μαρία Πουλιούδη

Tutti

Μαλίνα Ηλιοπούλου

Κόρνα

Κορυφαίοι A'

Μανώλης Ιορδανίδης

Τραϊανός Ελευθεριάδης

Κορυφαίοι B'

Βασίλης Βραδέλης

Παντελής Φειζό

Tutti

Δημήτρης Δεσποτόπουλος

Τρομπέτες

Κορυφαίοι A'

Σπύρος Παπαδόπουλος

Γρηγόρης Νέτσκας

Tutti

Γιάννης Σισμανίδης

Δημήτρης Κουρατζίνος

Τρομπόνα

Κορυφαίοι A'

Φιλήμων Στεφανίδης

Αθανάσιος Ντώνες

Κορυφαίοι B'

Φώτης Δράκος

Γιώργος Κόκκορας

Tutti

Ευάγγελος Μπαλτάς

Τούμπα

Κορυφαίοι B'

Γιώργος Τηνιακούδης

Παύλος Γεωργιάδης

Τύμπανα

Κορυφαίοι A'

Δημήτρης Βίττης

Κρουστά

Κορυφαίοι B'

Κώστας Χανής

Tutti

Ελευθέριος Αγγουριδάκης

Ντέλια Μιχαηλίδου

Άρπα

Κορυφαίοι A'

Κατερίνα Γίμα

Πιάνο

Κορυφαίοι A'

Μαριλένα Λιακοπούλου

Οι μουσικοί της Κ.Ο.Θ.

αναφέρονται

με σειρά αρχαιότητας

Έφορος Κ.Ο.Θ.:

Ελένη Μπουλασίκη

Αναπληρωτής Εφόρου Κ.Ο.Θ.:

Γιάννης Στέφος

Φροντιστές:

Πέτρος Γιάντσης

Γιώργος Νιμπής

Η ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΤΗΣ Κ.Ο.Θ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Μύρων Μιχαηλίδης
email: director@tssso.gr

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΥΛΟΠΟΙΗΣΗΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΥ

Φίλιππος Χατζησίμου
Τηλ.: 2310 589160
email: philh@tssso.gr

ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ

Μίνα Παπακωνσταντίνου
Τηλ.: 2310 589162
email: secretary@tssso.gr

ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

Βαγγέλης Γιασημακόπουλος
Τηλ.: 2310 589165
email: vangelis@tssso.gr
Μαρία Νιμπή
Τηλ.: 2310 589163
email: maria@tssso.gr
Νίκος Κυριακού
Τηλ.: 2310 589164
email: info@tssso.gr

ΠΡΟΒΟΛΗ & ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

Νίκος Κυριακού
Τηλ.: 2310 589164
email: info@tssso.gr

ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟ

Στεφανία Γιάντση
Τηλ.: 2310 589157
Μανώλης Αδάμος
Τηλ.: 2310 589159
email: economics@tssso.gr

ΜΟΥΣΙΚΟ ΑΡΧΕΙΟ - ΜΟΥΣΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ - ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ

Λίνα Μυλωνάκη
Τηλ.: 2310 589156
email: lina@tssso.gr
Θεοδώρα Καραμανίδου
Τηλ.: 2310 589166
email: library@tssso.gr

ΤΑΜΕΙΟ ΠΩΛΗΣΗΣ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ

Έλενα Παράσχου
Τηλ.: 2310 236990

ΜΕΓΑΣ ΧΟΡΗΓΟΣ Κ.Ο.Θ.

C·L·A·S·S·I·C·A·L HOTELS

www.tsso.gr

Χορηγοί Επίσημοι:

